

κλαμώνου ἢ Λυκούδη ἢ Σπηλιωτοπούλου ἢ τώσων, τώσων ἄλλων παλαιότερων καὶ νεωτέρων. Ἐδῶ... ἀρκούμεθα μὲ τὸ παλαιὸν πτερόν τῆς χήνας, μὲ τὸν βαμβάκινον χάρτην τοῦ προπαρελθόντος αἰῶνος καὶ μὲ τὰ ἔωλα μαγειρεύματα τῆς μεσαιωνικῆς χύτρας. Ἀκούσατέ το καὶ πιστεῦσατέ το· ἡ πρώτη σύστασις ποῦ γίνεται εἰς κἄποιο μεγαλώνυμον φύλλον ἐδῶ, ὅταν προσλάβῃ νέον συνεργάτην, εἶναι νὰ ἐκτείνῃ τὰς περιόδους τοῦ εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν σεβαστώτερον μῆκος! εἶναι, βλέπετε, ἀπαραίτητον στοιχεῖον καλλιπειρίας αὐτό. Ὡ καὶ Μορίς Μπαρρέ! ποῦ εἶσαι νὰ θαυμάσῃς αὐτὰς τὰς ταινίας, αὐτοὺς τοὺς ἐλμινθας τοῦ ὕφους, ποῦ τόσον νικηφόρως ἐκοιμήτιξες, ἐκεῖ σὲ σᾶς! ἐδῶ θὰ τὸ κατώρθωνες;

Ι. ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Πᾶνε καὶ οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. Τελείωσε καὶ αὕτῃ ἡ φασαρία. Καὶ τώρα, ποῦ ἐπέστρεψαν οἱ παραπάνω ἀπὸ κείνους ποῦ πῆγαν, ἀρχίσταμε δεξιῶ καὶ ἀριστερῶ νὰκούμε τὸ συνειθισμένο ἀναγνώσμα. ὅπως τῶπε ὁ Χρονογράφος.

Ἀπ' ὅσα ὅμως ἀκούω νὰ λένε φαίνεται πῶς τὴν παραπάνω αἰσθησι ἐκάμει ἡ νίκη τοῦ Λούη στὸν Μαραθῶνιο. Αὐθηκᾶν πεῖα οἱ γλώσσες καὶ δὸς τοῦ ἀπαριθμοῦν χίλια-δυὸ ἐπιχειρήματα διὰ νὰ ἀποδείξουν τὴν σπουδαιότητα τῆς νίκης.

— Καὶ οἱ εἰκοσιπέντε χιλιᾶδες;

Αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερον ἐπιχειρήμα τους.

Καὶ ἄλλο: «ὁ πρῶτος Μαραθωνομάχος ἅμα ἀνήγγειλε τὴν νίκη ἐπέσε ἄπνους, λένε· αὐτὸς ἀπ' ἐναντίας μετὰ μιστὴ ὥρα ἦταν στὸ πόδι».

Αὕτῃ ἡ βεβήλωσις βέβαια δὲν προδίδει κακὴν τρέχειαν οὔτε ἄλλο παρόμοιον παρὰ τὴν ἀπλοϊκότητα ἐκείνων ποῦ τὸ λένε.

Τὸ βέβαιον εἶναι πῶς ἡ Μοῖρα τοῦ ἔτρεξε γρηγορότερα ἀπὸ κείνον, γιατί μύλις ἔφθασε στὸ στάδιο νικητῆς καὶ σὺν βροχῇ ἀρχίσαν νὰ πέφτουν τὰ δῶρα.

Πρῶτα-πρῶτα, δυὸ (ἂν ὅχι περισσότερα) φιλιὰ, ποῦ τοῦδωκαν δυὸ ἐγγλέζες, δαίγμα τοῦ θαυμασμοῦ των. Ὑστερα, καμπόσες χιλιᾶδες δραχμῆς καὶ τόσες ἄλλες διαφόρων εἰδῶν προσφορῆς, ποῦ τοῦ ἐξησφάλησαν τὴ ζωὴ του.

Ἄν βάλῃ λοιπὸν ὅλ' αὐτὰ κανεῖς ἀπ' τὸ ἓνα μέρος τῆς ζυγαριᾶς καὶ ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος τὸ κατόρθωμά του, ποῖο θὰ βαρύνῃ παραπάνω! καὶ μάλιστα ἂν λάβῃ κανεῖς ὑπ' ὄψιν ἄλλους ποῦ ὅλη τους τὴ ζωὴ κοπιᾶζον τόσο καὶ κατορθώνουν τόσα διὰ τοὺς ἄλλους καὶ διὰ τὸν ἑαυτό τους τίποτε...

Μερικὲς γυναῖκες, ποῦ ἤκουσα νὰ μιλοῦν γι' αὐτὸν, τὸν βρίσκουν περιζήτητον γαμπρό. Θαρρῶ ὅμως πῶς

ὅποια σκεφθῇ νὰ τὸν πάρῃ δὲν θὰ τον πολυδιῇ μὲ καλὸ μάτι, γιατί οἱ γυναῖκες δὲν εἶναι πολὺ εὐχαριστημένες ὅταν τρέχουν... πολὺ οἱ ἄνδρες των ἔξω.

* *

Οἱ καὶ μὲν οἱ γυναῖκες τί δὲν ὑποφέρουν στὴν Ἀβυσσηνίαν διὰ ν' ἀλλάξουν τὸ χρῶμα τους!

Ἐπὶ τρεῖς μῆνας μνήσκουν κλεισμένες σ' ἓνα ἰδιαιτέρο μέρος ὅπου σκεπάζουν τὸ κεφάλι τους καὶ καπνίζονται μὲ κἄτι μυρωδάτα φυτὰ, ποῦ ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ καταστρέφουν τὴν ἐπιδερμίδα καὶ νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Φυσικὰ ἡ νέα ἐπιδερμίδα ἔχει πειὸ ἀνοικτὸ χρῶμα. Ἀλλ' ὅλη αὕτῃ ἡ ἐργασία τὴν καταβάλλει πολὺ. Ὡς ἐκ τούτου οἱ συγγενεῖς τῆς φροντίζουν νὰ τὰς προετοιμάζουν δυναμωτικὰς τροφάς. Πόσο πειὸ εὐκόλα τὸ κατορθώνουν οἱ δικές μας!

* *

Τί εὐκόλα ποῦ συνέθετε τὰ ἔργα τοῦ ὁ Δονιζέττης! Γι' αὐτὸ, καθὼς λένε οἱ μουσικολογιώτατοι, στὰ ἔργα τοῦ βρίσκονται λάθη ἀσυγχώρητα.

Μὰ εἶχε καὶ πολλὰ ἄλλα προτερήματα ἦταν ζωγράφος, ἀρχιτέκτων καὶ ποιητῆς ἀρετὰ καλὰς. Ἦταν ἐν ἀπὸ κείνα τὰ τέλεια πνεύματα, ποῦ δὲν φαίνονται πολὺ σπάνια στὴν ἀνθρώπινη Ἱταλία.

Τὸ πειὸ μεγάλο τοῦ κατόρθωμα ἦταν ποῦ κατώρθωσε, σὲ δυὸ φορές ποῦ ἤκουσε ἓνα μελόδραμα τοῦ Μείρ, νὰ τὸ γράψῃ ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος χωρὶς λάθος. Αὐτὸ τοῦ τὸ μνημονικὸ ἐξηγεῖ πῶς μέσα στὰ μουσουργήματά του τόσο συχνὰ ἀπαντοῦν κομμάτια ποῦ παρομοιάζουν μὲ τοῦ Ροσσίνι καὶ τοῦ Μπελλίνι.

* *

Τὸ ἔκαμνεν ἄρα γε ἐπίτηδες; Ποιὸς ξέρει. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἤλπιζε μ' αὐτὰ νὰ κερδίσῃ τὴν δόξαν ποῦ ἀνῆκε στοὺς συναδέλφους του. Ἴσως ἦτο καὶ ἀπλὴ ἰδιοτροπία.

Παράξενη ἰδιοτροπία εἶχε κἄποιος ἀπὸ τοὺς νεωτέρους γάλλους ποιητὰς, ὅχι καὶ πολὺ γνωστός. Αὐτὸς παρήγαγε τὴν ποίησι καὶ ἔγεινε... ὑποθηματοποιός.

Ὁ πατήρ του, λέγει, ἦταν αὐτῆς τῆς τέχνης, ὥστε ὅταν ἀκόμη ἦταν παιδί καὶ αὐτὸς ἀπέκτησε ὀλίγα στοιχεῖα τῆς τέχνης ἐκεῖ ποῦ ἔβλεπε τοὺς ἐργάτας νὰ δουλεύουν.

Κατόπιν ὅμως, ὅταν ἤρχισε νὰ σπουδάζῃ, τὰ ξέχασε ὅλως διόλου καὶ τώρα, ποῦ ἀποφάσισε νὰ ἐπαγγεθῇ αὐτὴν τὴν τέχνην ἤρχισε πάλι νὰ μανθάνῃ.

Τούλάχιστον, ἂν ἦταν κανένας καλὸς τεχνίτης, ἐξηγεῖτο κἄπως αὕτῃ ἡ ἰδιοτροπία τοῦ ἀλλ' ἔτσι...

Φαίνεται ὅμως ὅτι καλύτερα εἶναι νὰ μπελώνῃ κανεῖς παλῆά παπούτσια παρὰ ἄτεχνους στίχους, γιατί ὁ νεοφώτιστος μπαλοτῆς εἶναι πολὺ πειὸ εὐχρησιμοποιήσιμος ἀπ' τὴ νέα του τέχνη.

* *

Καί δὲν εἶναι ὁ μόνος ποιητὴς πού προσπαθεῖ νὰ ζήσῃ μὲ ἄλλον τρόπο.

Ὁ ἄγγλος ποιητὴς Οὐίλλιαμ Μόρρις ἔχει κατὰ-
στῆμα ὑφασμάτων δι' ἐπιπλὴν στήν πατρίδα του.

* *

Ἄς μὴ ξεγνοῦμε καὶ τοὺς δικούς μας. Σ' ἐμᾶς συμβαίνει σχεδὸν τὸ ἐναντίον. Οἱ περισσότεροι δηλα-
δὴ, ἂν ὅχι ὅλοι, δὲν ζοῦν ἀπ' τὴν ποίησί τους. Οἱ
περισσότεροι φοιτῶνται τῆς ἱατρικῆς, τῆς νομικῆς,
τῆς μηχανικῆς κτλ. κατὰγίνονται περισσότερον εἰς
τὴν ποίησιν πρὸς σέ ἔργα σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιστή-
μην τους. Καὶ ἄλλοι, πολὺ-πολὺ ὀνομαστοί, ὅχι
πλέον ἐπιστήμονες ἀλλὰ ὑπάλληλοι (ὀλίγον ἐνδιαφέ-
ρει ἡ βαθμὶς τῆς ὑπάλληλίας) ἀναγκάζονται νὰ
γυμνοῦν ἀπ' τὸ πρῶν ὡς τὸ βράδιν «τὸ μηχανοπῆ-
γδο τῆς δουλειᾶς» ὅπως ἔτσι χαρακτημμένα τὰ λένε.

Καὶ ὅστερα ἔχομε καὶ παράπονα, πῶς κ' ἐμεῖς δὲν
ἔχομεν ὀρίζοντα ἐλευθέρου σέ παρὰξενιές.

* *

Εἶναι τόσα πολλὰ τὰ κωμικὰ πού συμβαίνουν
στὰ περὶ σπουδαῖα μέρη πού θαρρεῖ κανεὶς πῶς στ'
ἀλήθειαν κατὰ τὴν κοινὴ γνώμη τοῦ λαοῦ τὸ γέλοιον
εἶναι ἀξεχώριστα ζυμωμένο μὲ τὸ δάκρυ «χωρὶς
δάκρυα καὶ θάνατος δίχως γέλοιον» ἀκούσα νὰ
λένε τόσο ἀφύσικο φαίνεται καὶ παράδοξον πού
τῶχουν γιὰ παροιμίαν.

* *

Στὴν Ἀμερικὴ συνέβη τὸ ἐξῆς νόστιμον σέ μιὰ
δίχη:

Δυὸ γείτονες μάχωσαν στὰ γερά. Φαίνεται δὲ
πῶς ἦσαν ἀρκετὰ βελθεὶς γνώσται τοῦ Σαίξπηρ καὶ
πολὺ-πολὺ λεπτοὶ διότι ἀντὶ νὰ πιασθοῦν ἀπ' τὰ
μαλλιά στὸ ξυλοβρόντι καὶ νὰ πῶν τὰ «συνήθη»
ἔδωσαν στὸν καυγᾶ τους ὅσιν φιλολογικὴν. Ὁ ἕνας
ἀπεκάλεσε τὸν γείτονά του—Ρωμαῖον (διὰ νὰ τὸν
ὕβρισθῃ βέβαια).

Ὁ ἄλλος—καὶ αὐτὸς ἴσως δεινὸς κριτικὸς—
ὑπέθεσε ὅτι τὸν λέει τρελλὸ διότι κατὰ τὴν ἰδικήν
του γνώμην ὁ Ρωμαῖος ἦτο τρελλός.

Ἀμέσως λοιπὸν τὸν ἐνάγει καὶ ἐπειδὴ ὁ δικα-
στής εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν διώρισε ἐπιτροπὴν
ἱατρικὴν διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἂν ὁ Ρωμαῖος τοῦ Σαίξπηρ-
εῖου δράματος ἦτο τρελλός ἢ ἄλλο τι καὶ ἀναλό-
γως νὰ κρίνῃ τὴν βραδύτητα τῆς ὕβρεως.

Καὶ τὸ πρᾶγμα σταμάτησε ὡς ἐδῶ διότι ἀκόμη
δὲν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.

Γ. Ι. Κάρ.

Ἄν ἡ μόδα ἀπέθνησκε χωρὶς νὰ ξαναγεννηθῇ τί
θὰ πείναιτο ἢ φιλαρέσκεια;

Υπάρχουν γυναικες πού μιλοῦν διὰ τὸν ἔρωτα ἐκ
πέρας ἄλλαι ἐξ ἀκοῆς: καὶ μολταῦτα ἢ δεύτερες
δὲν εἶναι οἱ ὀλιγώτερον μαθητέες. (Α. Δ.)

Μικρὰ χαρτάκια.

1. Ποῦ στηρίζει τὴν εὐτυχίαν του ὁ καθείς;
2. Πῶς εἰμπορεῖ κανεὶς, γὰρ αὐτὴ πολὺ ὑψηλὰ;
3. Τί προσθέτει εἰς τὴν ζωὴν τὸ χρῆμα, καὶ
τί ἀφαιρεῖ;

Ἠ «Ἠχώ» δέχεται ἀπαντήσεις ἐντὸς τῆς δεκα-
πενθημερίας.

Ἀλληλογραφία.

16. Ἀποϊκίῃ, ἐνταῦθα.—Τὸ σοννέτο δὲν εἶνε ζῶον.
Γράφεται ὑπὸ ζῶων λογικῶν καὶ δὲν εἰμποροῦν νὰ τὸ ἐν-
νοήσουν μόνον τὰ ἄλογα ζῶα. Εἶνε ποιηματάκι μὲ ἰδικήν
του μορφήν. Τὸ σοννέτο εἶνε παιδί τοῦ Πετράρχα. Ὁ σοννετο-
γράφος, ὅπως ἐθάπτισε τοὺς γράζοντας σοννέτα ὁ κ. Ἀν-
νινο, εἰς δεκατέσσαρας γραμμὰς ἀποτελούσας στροφὰς τέσ-
σαρας—ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο τελευταῖαι τρίστιχοι συν-
δεύονται στενότερα διὰ τῆς ὁμοιοκαταληξίας—λέγει, ὅτι
ἔχει νὰ πῇ.

17. Μαύρη μοῖρα, ἐνταῦθα.—Μὲ διαψεύσατε· ἡ ὥραία καὶ
πρωτότυπος ἰδέα τὴν ὁποίαν ἐξήλυσεν εἰς τὸ ἀτεχον ποιη-
ματάκι σας, ἐλάθη καὶ ἐξέπνευσε μέσα εἰς τὸ διήγημα.
Πρῶτον φιλοσοφεῖτε πολὺ καὶ ἅμα αἰσθανθῆτε, ὅτι κανὲν
ἐκ τῶν νευροσπάστων τοῦ διηγήματός σας, εἶπε καμμιὰ
ἐξυπνάδα, ἀμέσως ἔρχεται ἄλλο νευρόσπαστον, ἐν εἶδει
Περικλέους καὶ κρίνει καὶ ἐπικρίνει καὶ ἀντὶ μπαγαλώμα-
τος, ὁ πρωτότυπος φασουλῆς σας τρώγει φιλιὰ καὶ ἀκούει
πανηγυρικούς. Ὑπάρχουν ἄλλοι ἔτοιμοι νὰ κρίνουν καὶ τὰ
κόμματα καὶ τὰς τελείας σας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον φαί-
νεσθε κριτὴς (καὶ κριτὴς χαρακτηζόμενος) τοῦ ἐαυτοῦ σας. Τί
αὐτοκαυμασμός! Ἐχετε τὴν ὑπομονὴν νὰ τὸ ξαναγράψετε;
ἐγὼ ἔχω τὴν ὑπομονὴν νὰ τὰ ἀναγνώσω καὶ πάλιν.

18. Δεσποινίδα Σ.Κ. Μαρ. Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, σᾶς
ἐγγρά. ομεν συνδρομήτριαν εἰς ἀνάμνησιν τῆς πρωταετηρίδος.

19. Κωστάκην. Τὸ ποίημα χωρὶς ποίησιν. Σᾶς συμβουλεύω
νὰ ἦνε αὐτὸ τὸ τελευταῖον ποίημά σας καὶ νὰ ταφῇ ἄγνω-
στον στὸν τάφον ἐκείνης τῆς νεκρᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιε-
ροῦται. Περιμένω τὸ διήγημά σας.

20. Κυρίαν Αἰκ. Μ. Τ ε ρ γ ε σ τ η ν.—Φθάνει νὰ μὴ
ἐπηρεασθῇτε καὶ νὰ μὴ μεταβληθοῦν τὰ φρονήματά σας
καὶ ὁ σεβασμὸς διὰ τὰς παραδόσεις μας. Εὐχαριστοῦμεν δι'
ἔκφρασιν φιλικωτάτων αἰσθημάτων σας.

21. Κράκ, ἐνταῦθα.—Καὶ τὰ δύο κάλλιστα. Ὁ Καῖσαρ μὲ
συνεκίνησε· ἠσθάνθην ὅλο τὸ φαρμάκι τῆς τελευταίας του
στροφῆς. Νὰ δημοσιευθοῦν ἡμῶς δὲν εἶνε δυνατὸν διὰ λόγους,
τοὺς ὁποίους εἰμποροῦμεν νὰ σᾶς εἰπώμεν προφορικῶς. Καὶ
ὁ φίλος σας, ἄξιος πάσης ἐγκαρδιώσεως, ἂν καὶ τὸ ἰδικόν του
δὲν εἶναι δημοσιεύσιμον.

22. κ. Σ.Β. Συνδρομὴ ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν διὰ προσ-
παθείας. Σᾶς γράφωμεν ἅμα λάθωμεν ζητούμεν πλερο-
φορίας.

23. κ. Δ. Παναγ. εἰς Παράμυθον.—Ἐπιταγὴ 108
γροσίων ἐλήφθη· περιμένομεν ἐπιστολήν σας.